

Sygn. akt V CSK 214/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Stowarzyszenia [...] w W.

przeciwko J. L.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 stycznia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 20 lutego 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Zdaniem skarżącego w sprawie istnieje potrzeba wykładni art. 203 § 4 k.p.c. a zwłaszcza, czy cofnięcie pozwu w postępowaniu przed sądem drugiej instancji w sytuacji, gdy w pierwszej instancji zapadł wyrok niekorzystny dla powoda w postaci zobowiązania go do zawarcia umowy, gdzie bezwzględny obowiązek zawarcia umowy wynika z przepisów ustawy, stanowi obejście prawa i pozostaje w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego w świetle art. 203 § 4 kodeksu postępowania cywilnego w związku z art. 5 kodeksu cywilnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jeżeli wnoszący skargę kasacyjną usprawiedliwia jej przyjęcie potrzebą wykładni określonego przepisu powinien wykazać, że przepis ten budzi poważne wątpliwości i nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącego rozbieżności w orzecznictwie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, LEX nr 424365).

W związku z tym trzeba podnieść, że skarżący ograniczył się jedynie do stwierdzenia, że ustawa nie precyzuje kryteriów oceny dopuszczalności cofnięcia

pozwu a zagadnienie to nie było przedmiotem analizy orzecznictwa i doktryny. Poza tym, do kwestii obejścia prawa i sprzeczności z zasadami współżycia społecznego ocenianych w związku z cofnięciem pozwu odniósł się Sąd Najwyższy w wydanym w tej samej sprawie wyroku z dnia 15 listopada 2012 r. (sygn. akt V CSK 495/11. Jednocześnie należy mieć na uwadze, że zgodnie z art. 203 § 2 k.p.c. pozew cofnięty nie wywołuje skutków jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa.

Z tych względów uznając, że nie zostały spełnione przesłanki przejęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. postanowił jak wyżej.

aw
db